

DOMOVNÍK

č. 6 – ČERVEN 2012

CITÁT MĚSÍCE: „Každý chce žít dlouho, ale nikdo nechce být starý.“

Jonathan SWIFT, anglický spisovatel

Dále čtete:

- Změna vedoucích v Mravenečku (str. 3)
- Interview s Petrem Vránou (str. 4)
- Pavel Šefránek se důchodu nebojí (str. 5)

Podpořte charitativní akci „Pomozte postiženým dětem“

Andreas Drastík

Pavel Novotný

Když se v roce 2002 uskutečnil první ročník charitativní akce, která je dnes známá pod názvem „Pomozte postiženým dětem“, jeho organizátoři - tehdejší funkcionáři OFS Opava Andreas Drastík, Pavel Novotný a Petr Kašný - vůbec netušili, že právě spustili velkou lavinu solidarity.

V prvním plánu totiž bylo poděkovat za práci rozhodčím nižších tříd, a to uspořádáním fotbalového zápasu s jejich prvotligovými kolegy. Darování výtěžku ze vstupného charitativnímu stacionáři Mraveneček se tehdy jevilo spíše jako příjemný bonus. Částka činila 5.700 korun. „Protože akce byla přijata velmi dobře a s velkými sympatiemi se setkala i skutečnost, že přinesla, byť malou, ale ne bezvýznamnou pomoc těžce postiženým dětem, rozhodli jsme se ji po roce zopakovat. Teď už hlavně s myšlenkou na Mraveneček. Byli jsme se ve stacionáři podívat a nasmírně nás to vzalo za srdce. Ani ve snu nás však nenapadlo, že se rodí nějaká tradice a už vůbec ne, že sponzoři budou tak štědrí,“ uvedl neúnavný organizátor Andreas Drastík, kterému

do dnes a se stejným nasazením pomáhají místopředseda OFS Pavel Novotný a předseda OFS Petr Kašný. Je to až neuvěřitelné, za deset let se jim podařilo od sponzorů získat pro Mraveneček více než 1,5 milionu korun. Připomeňme, že z těchto prostředků je financován provoz a hlavně byl zakoupen speciálně upravený automobil pro přepravu klientů, bez nichž by se do stacionáře a zpět domů dostávali jen velmi těžce. Mohou díky němu absolvovat také výlety a navštěvovat různé akce. Loňský výtěžek pak byl použit na celoroční provádění bazální stimulace, která je pro klienty velmi důležitá a výrazně podporuje kvalitu jejich života. „Na stejný účel bude použit i letošní výtěžek,“ uvedl manažer Sekce sociálních služeb Hynek Zá-

vorka, který se akce každoročně účastní i se svými dětmi.

Další, už jedenáctý ročník akce „Pomozte postiženým dětem“, která je už od samého začátku pořádána pod hlavičkou Okresního fotbalového svazu Opava, se uskuteční v sobotu 23. června od 12 hodin, opět na fotbalovém hřišti v Kravařích. V tradičním turnaji nastoupí celky O2 Telefonica, Ostroj Opava, Hanácká Kyselka, Synot, Starostové Opavska a Silnice Morava. Hlavním utkáním této fotbalové slavnosti bude souboj mezi družstvy Sportovních osobností a Staré gardy Opavy. Zahájení je naplánováno na 17 hodin a diváci uvidí mnoho známých tváří z různých sportovních odvětví. Účast už přislíbili například opavští fotbalisté Sedláček, Kolínek a Partyš, kteří už mnohokrát prokázali, že jejich srdce bijí nejen pro fotbal, ale i pro charitu. Téměř jistý si je Andreas Drastík účastí trenéra Aloise Hadamczika a možná, že se objeví i někteří hokejoví reprezentanti.

Návštěvníci akce „Pomozte postiženým dětem“ rovněž shlédnou fotbalová utkání benjamínků, v němž se představí družstva Minerovy Opava, Kravař, Mokřých Lazců a Kobeřic. V rámci doprovodného programu se také uskuteční různé soutěže o hračky a nanuky, přehlídka historických motocyklů a automobilů, střelba z paintbalové zbraně a jízdy na poníkovi. K dispozici bude i skákací hrad.

Pokud ještě nemáte na sobotu 23. června žádný program, rozhodně si toto datum napište do kalendáře, určité vás v Kravařích čeká příjemné a nejen fotbalové odpoledne.

Slovo ředitele

Co nás čeká v červnu

Už tradičně je červen ve znamení dvou velkých akcí, na které bych vás i vaše rodiny rád pozval.

Nejprve se v pátek 22. června uskuteční v areálu Charity Opava v Jaktarži již 14. ročník Sluníčkového odpoledne a věřím, že většina z nás tuto příležitost využije k příjemnému nepracovnímu setkání s kolegy a přáteli. Hned den poté se můžeme těšit na charitativní akci plnou fotbalu, nazvanou „Pomozte postiženým dětem“, jejíž výtěžek každoročně pomáhá stacionáři Mraveneček. Nečeká nás ale jenom samá zábava. V červnu se také podíváme pravdě do očí. V Charitě Opava proběhne dohledový audit systému jakosti a environmentu. Systém ISO jsme zavedli už v roce 2008. Někteří z nás měli obavu, aby tým Charita neztratila něco ze své podstaty – kus svého ducha. Dnes už však je jisté, že jsme udělali dobře a naše organizace se posunula k lepšímu. Některým systémů ISO, nemohla být dodnes řešena řada legislativních požadavků, nedošlo by k zavedení systému řízení dokumentace a neexistovala by zpětná vazba a hodnocení procesů. To, co v Charitě máme již čtyři roky, nyní postupně zavádějí další organizace, protože to legislativa prostě vyžaduje. Získali jsme tak náskok, který nám pomohl v mnoha záležitostech obstát na výbornou. Věřím, že audit dopadne dobře, stejně jako ten loňský, který byl zaměřen na recertifikaci.

Jan HANUŠ, ředitel

TERNO
SUPERMARKET

Nakupujte v supermarketu
Terno v Opavě - Jaktarži

+ ČERVEN

Veřejnost se zapojuje do pomoci

Akce „Pomozte nám v Opavě pomáhat!“ již oslovila první dárce, kteří chtějí být solidární s lidmi, potřebujícími pomoc. Stačí odeslat jednu SMS ve tvaru DMS ROK CHARITA OPAVA a odesílateli je pak automaticky každý měsíc stažena jedna DMS v hodnotě 30 korun. V květnu se do akce zapojilo 122 nových dárců. Věříme, že další se brzy přidají. Informace na www.charitaopava.cz. Děkujeme!

- ČERVEN

Neškole zase nic nedali

Jak uvedl manažer Sekce sociálních služeb Hynek Závorka, Neškola nedostala ani v námítkovém řízení na Ministerstvu práce a sociálních věcí žádné dotace. Tato nepříznivá skutečnost ovlivní provoz maminkami velmi oblíbeného střediska. Charita Opava hledá nové možnosti jak Neškole pomoci.

STALO SE

• Keramický den

Během posledního květnového víkendu se v Kostelci nad Černými lesy uskutečnil tradiční Keramický den. Už po několikáté se jej zúčastnily také Chráněné dílny sv. Josefa. Naši prodejci na místě napočítali přes dvěšestpadesát stánků, a přestože konkurence byla velká, v zájmu o charitní zboží to nehrálo přílišnou roli. Tržba činila kolem 30 tisíc korun. Lidé nejčastěji kupovali, kromě sad táčků a misek, letošní novinku – květináče ve tvaru keramické boty.

• Rada se rozrostla

Rada Charity Opava se v těchto dnech rozšířila o novou členku. Stala se jí staniční sestra Infekčního oddělení opavské Slezské nemocnice Lucie Dosbabová.

• Podpora potěšila

Nadace OKD nedávno podpořila dva projekty Charity Opava. Stacionář Mravenček obdržel z programu Pro zdraví 43.400 korun na projekt „Pes přítel Mravenčka“, z čehož bude hrazena cannisterapie a z programu Chráněná pracovní místa dostaly chráněné dílny 250 tisíc korun na nové prostory a podporu prodeje.

• Mravenček v Marianu

Klienti Mravenčku navštívili v květnu Marianum, kde shlédli divadelní představení, které si připravili tamní obyvatelé a klienti. Po pěkné pohádce navštívili restauraci, kde poobědvali.

KALENDÁRIUM

* V červnu 1999 se v Charitě uskutečnil 1. ročník Sluníčkového odpoledne.

* 10. června 2000 vykonali zaměstnanci Charity Opava pouť k Panně Marii ve Skále.

* V červnu 2002 byl v Domě sv. Cyrila a Metoděje realizován projekt „Křídla“.

* V červnu 2006 uspořádala Charita Opava první Akci Cihla.

* V červnu 2011 proběhl v Charitě audit systému jakosti a environmentu s příznivým výsledkem.

Bývalí dobrovolníci přijeli do Charity a zavzpomínali přítom

Ve čtvrtek 17. května jezdil od jednoho charitního střediska ke druhému „toulavý autobus“ s bývalými dobrovolníky Charity Opava z venkova, kteří se v letech 2004 a 2005 podíleli na projektech, podpořených z programu EU Phare - Podpora aktivního života seniorů.

„Toulavé autobusy“ vyjely poprvé právě v průběhu obou projektů. S opavskou Charitou se tak kromě dobrovolníků seznamovali i starostové. Jak uvedla Marie Smolková, hlavní iniciátorka tohoto setkání po letech, jeden z projektů měl za cíl rozšíření charitních služeb na Opavsku pomocí sítě dobrovolníků. Druhý pak byl zaměřen na pomoc starší generaci, aby nežila uzavřeně. V rámci tohoto projektu se díky zmíněným dobrovolníkům za pomoci starostů a kněží podařilo v patnácti vesnicích založit kluby seniorů, a to v Brance, Hněvošicích, Chlebičově, Jezdkovicích, Kajlovci, Litultovicích, Novém Dvoře, Oldřišově, Oticích,

Sádku, Slavkově, Stěbořicích, Velkých Heralticích, Vlašovičkách a Žimrovicích. S výjimkou Sádku tyto kluby fungují dodnes. Řada jejich členů, aktivně pomáhá například při Tříkrálové sbírce, ačkoli jejich statut dobrovolníka skončil zároveň s projektem.

Myšlenka vypravit „toulavý autobus 2012“ vzešla od samotných členů vesnických klubů seniorů. „Několikrát o tom hovořila paní Burešová z Kajlovce. Když nás v lednu pozvala paní Gebauerová z Branky, abychom v klubu povykládali, jak to vypadá v místech, kde jsme kluby pomáhali zakládat, tak jsem to zjišťovala. Naši bývalí dobrovolníci vyjádřili touhu se

zase sejit. Znovu projet Charitou a seznámit se s její současnou tváří.“ říká bývalá koordinátorka dobrovolníků na venkově Marie Smolková, kterou ředitel Jan Hanuš pověřil organizací akce. Ta se opravdu vydařila.

S „toulavým autobusem“ přijela také Jana Tomášková. Vede Klub seniorů v Litultovicích a svěřila se, že je stálou zákaznicí charitního obchodu na Kolářské ulici. S Charitou spolupracuje dodnes. „Vždy o Vánocích a o posvícení se snažím, aby Charitáci přijeli do Litultovic prodávat své zboží,“ říká a dodává, že je neuvěřitelné, jak se Charita za ta léta změnila. Rovněž Marcela Svaková, vedoucí Klubu seniorů v Hněvošicích byla s exkurzí spokojena. „Byl to velmi příjemný den a odnášme si mnoho inspirativních zážitků.“ Marcela Svaková sebou vzala také členku klubu Adělu Stříbnou, která byla v Charitě Opava poprvé. Všude se jim líbilo a za nejmotivnější obě označily návštěvu stacionáře Mravenček.

Po návštěvě všech středisek se osazenstvo „toulavého autobusu“ sešlo ještě v pastoračním středisku Minoritského kláštera, kde na ně čekalo pohostění. A ne ledajaké – vynikající gulaš, který uvarila maminka ředitele Charity Opava Jana Hanuše. Ale hlavně, byl zde dán účastníkům prostor pro představení činnosti jednotlivých klubů seniorů na vesnicích. Vyměnili si zkušenosti, vzájemně se povzbudili a snad i inspirovali.

Přijďte se sluníčkově pobavit...

V opavské Charitě se už po čtrnácté uskuteční Sluníčkové odpoledne. To první Charitáci zorganizovali v roce 1999 a jeho cílem bylo přiblížit organizaci a její služby lidem zvenčí – nejen dospělým, ale i dětem. Tak vznikla pěkná tradice, připomínající vesnické posvícení.

Letošní Sluníčkové odpoledne se uskuteční v pátek 22. června ve 14 hodin v areálu Charity Opava v Jaktari. Těsně před prázdninami přinese předškolákům a školákům malou ochutnávku toho, co si od následujících dvou měsíců děti obvykle slibují – zábavu a trochu dobrodružství. Právě o to se postarají charitní střediska, která už připravují různé hry a soutěže. V Chráněném bydlení už mají jasno. Soutěž hula hop, která spočívá v házení hadrových míčků do gymnastických obručí, se loni osvědčila, takže bude i letos. „Doufejme, že nám to tentokrát nenaruší liják jako loni a že nebude ani příšerné horko jako předloni,“ pověděla

s nadějí v hlase vedoucí střediska Dagmar Sližová.

Na programu bude rovněž módní přehlídka tkaných, šitých a pletených oděvů Chráněné dílny Vlašovičky, v provozu bude improvizované kino OKO, děti se budou moci vyřádit ve skákacím hradě, zaježdit si na pony a po celou dobu bude probíhat prodej výrobků charitních chráněných dílen. Chybět nebude ani kolo štěstí a k tanci a poslechu zahrají a zazpívají manželé Hudečkoví.

Občerstvení letos zajišťuje Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení. „Budou párky s hořčicí, opékané trampské cigáro, káva, nealko i pivo,“ řekla nám manažerka sekce Petra Thiemlová. Prozradila také, že pro milovníky sladkého budou k máni domácí koláče, záviný a bábovka, které upečou pracovnice sekce.

„Přijďte se s námi pobavit, těšíme se na vás,“ vzkazují organizátoři opavské veřejnosti a také všem zaměstnancům a jejich rodinám, dobrovolníkům, přátelům a spolupracovníkům Charity Opava. Vstupné je dobrovolné.

Nová vedoucí Mravenečku bude bojovat o prodloužení věku klientů

Jana Konopková vystřídala v dubnu ve funkci vedoucího Mravenečku Lubomíra Blechu. Ten zde nadále zůstává jako sociální pracovník. Na změně se dohodl celý kolektiv a působení Jany Konopkové v čele stacionáře je prozatím ohraničeno pětíměsíční lhůtou.

„Pak si zase sedneme a řekneme si, co dál,“ vysvětluje sympatická blondýnka, které by nikdo nehádal, že už je babičkou. Do výměny funkcí pracovala v Mravenečku čtyři roky jako pracovník v sociálních službách. „Předtím jsem dělala na různých postech v obchodních firmách. Po určité době jsem však cítila potřebu něčeho jiného. Kdysi jsem pracovala v organizaci Sírius, ale jen půl roku, protože jsem neměla potřebný kurz na sociálního pracovníka. Každopádně mě to hodně ovlivnilo, a vždy jsem si přála se k práci s postiženými lid-

mi vrátit. Je fajn vidět jaké dělají pokroky, jak se snaží, jak se radují – a ještě lepší je, když se toho procesu člověk může účastnit a pomáhat jim. Ve chvíli, kdy jsem se pak ocitla jako klientka na Úřadu práce, vůbec jsem neváhala a přihlásila se na rekvalifikační kurz.“ Jana Konopková měla štěstí, ještě než kurz dokončila, rozeslala svůj životopis do organizací, které provozují sociální služby a vyšlo to právě v Mravenečku.

„V Síriu byli obdobně postižení klienti, takže jsem věděla do čeho jdu. Navíc, byla jsem příjemně překva-

pena domácími prostředím. Hned se mi tady zalíbilo,“ vzpomíná na seznámení s Mravenečkem jeho nová vedoucí. Připomene si i období, kdy měla těžký úraz a bála se, že svou milovanou práci bude muset opustit. „Mám umělý kloub a nemohu od té doby nic zvedat. Kolektiv mě tehdy podržel. Kolegyně se domluvily, že zvedat nemusím, ačkoli právě v Mravenečku je to každodenní chleba. Jsem jim za to dodnes vděčná, a byl to také jeden z důvodů, proč jsem přijala funkci vedoucí.“

Na otázku, co by ráda ve stacionáři změnila, odpoví Jana Konopková hned a bez rozmyšlení: „Chci dosáhnout prodloužení věku klientů. Momentálně je horní hranice šestadvacet let. Mraveneček II, o kterém se v ještě nedávno hodně mluvilo, je v nedohlednu a nám ‘stárnou’ klienti. Teď řešíme situaci Petra, který byl našim úplně prvním uživatelem. Letos by měl odejít, ale není žádné jiné zařízení, v němž by mohl pokračovat. A pokud zůstane doma, vyjdou naprázdno všechny ty roky, během kterých se mu díky péči Mravenečku dařilo rozvíjet své schopnosti a možnosti.“

Už kvůli Petrovi, jehož rodina je teď plna obav, věříme že tento cíl se Janě Konopkové podaří naplnit a mladík bude moci zůstat.

Rotary Club Opava udělil ceny „Díky“

Na fotomontáži zprava: Daniel Kozel, Otec Krzysztof Skibiński a ekonomka Marie Matějová, která přišla v zastoupení Jana Hojgra.

Důstojně i trochu tajuplné prostory osvěceného kostela sv. Václava se v poslední květnový den staly dějištěm předávání cen „Díky – Srdce na dlani“. Rotary Club Opava International tuto cenu, která je formou uznání pro jedince i instituce za filantropické počiny a nezištnou podporu výchovně – vzdělávacího volnočasového charakteru, uděloval již potřetí.

„Rotariáni tak chtějí morálně ocenit a podnitit veřejnost, podnikatele i altruisticky uvažující občany města v podpoře různých institucí, které pečují o výchovu lidí a připravují jim smysluplné aktivity“, citujeme z pamětní brožury, kte-

rou obdržel každý nominovaný. Připomeňme, že navrhovatelé jsou instituce, pečující o lidi s tělesným postižením, školy, sportovní kluby, kulturní organizace i společenství ovlivňující kvalitu volného času. Charita Opava na-

vrhla na tuto dnes již prestižní cenu tři kandidáty. „O nominacích se mi rozhodovalo velmi těžce. Lidí, kteří různými způsoby dlouhodobě pomáhají Charitě Opava, je mnoho, bohužel není možné takto poděkovat všem,“ uvedl ředitel Jan Hanuš. Charitní nominace nakonec získal Ing. Daniel Kozel, majitel firmy DK1 Kravaře, Ing. Jan Hojgr, ředitel Moravskoslezských cukrovarů a.s. závod Opava a P. Mgr. Krzysztof Skibiński, kněz minoritského řádu a farář Kostela sv. Ducha v Opavě. Všichni tři dlouhodobě aktivně podporují Charitu Opava.

Dřevěnou plastiku srdce na dlani, která je dílem opavského výtvarníka Břetislava Tvarůžky, však mohl získat pouze jeden nominovaný z každé kategorie. Z pěti kandidátů, navržených institucemi, pečujícími o lidi s tělesným postižením, ji získal právě Otec Krzysztof. Aktu se, bohužel, nemohl zúčastnit. Cenu „Díky“ za něj převzal zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schaffartzik.

Stane se

• Den rodin

Opavská pobočka Centra pro rodinu a sociální péči ve spolupráci s charitním mateřským centrem Neškola uspořádají v sobotu 16. června Den pro rodinu, který se už tradičně uskuteční na Cvilíně u Krnova. Jaka uvedla vedoucí Neškoly Svata Bláhová, setkání bude zahájeno v 10 hodin mší svatou. Odpolední program začíná ve 12.30 hodin a pro děti i rodiče je připravena dobrodružná cesta za pirátským pokladem, různé hry a výtvarné tvoření. Akci ukončí opékání buřtů. Doprava je individuální a jídlo z vlastních zásob. Po celý den bude k dispozici poutní dům.

• Dětská burza

Mateřské centrum Charity Opava Neškola pořádá ve čtvrtek 14. června další burzu dětského oblečení. Akce začíná v 8.30 hodin a končí ve 12 hodin. Přijdete-li, prožijete příjemné dopoledne s nakupováním, můžete si dát kávičko a poklábosít s maminkami. Po celou dobu lze využít hernu pro děti s dozorem. Více informací: Svata Bláhová, tel. 733 676 707. Akce se uskuteční v sídle Neškoly na Masarykově ulici 39 v Opavě.

• Poradí ve věznici

Projekt Občanské poradny „Jak na dluhy – kurz finanční gramotnosti pro osoby ve výkonu trestu“ bude zahájen 21. srpna v opavské ženské věznici. Bude trvat tři měsíce a přednášet bude Lucie Vehovská. Jednu přednášku si připravil také mediální poradce a předseda Rady Charity Ivo Mludek, který bude hovořit o reklamě a jejím působení na spotřebitele.

Napsali o nás

• Dotace zachrání...

Pro Charitu Opava znamená navýšení dotací záchranu sociálně terapeutické dílny RADOST. „Tyto finanční prostředky spolu s dotací opavské radnice a Moravskoslezského kraje zabrání uzavření Radosti a propouštění zaměstnanců. Peníze budou použity pro provoz střediska,“ uvedl ředitel Charity Opava Jan Hanuš s tím, že Charita se peníze snaží získat i pomocí grantů či vlastní práce.

Region Opavsko
22. května 2012

„Teď už konečně vím, co je to mít vlastní domov,“ říká nevidomý obyvatel Domu sv. Cyrila a Metoděje Petr Vrána

Jako malý kluk zažil jen bití, nadávky a strach z otčíma alkoholika. Podle toho se pak utvářel celý jeho život – a ten za nic nestál. Samé porážky, žádná vítězství. Tak vypadalo jeho životní skóre. Přesto, že byl ideálním adeptem na to, aby jednou někde umrzl jako bezejmenný bezdomovec, našel v sobě neskutečnou sílu a svému osudu se rozhodně nepoddal. Pomohlo mu v tom pár dobrých lidí, kteří ho podrželi i v době, kdy přišel o zrak. Nevidomý pětapadesátník Petr Vrána dnes žije v charitním Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách a jak sám říká, konečně se cítí jako člověk.

* Jak to vypadalo u vás doma?

Jsem ze čtyř sourozenců, ale každý jsme měli jiného otce. V době, kdy přišel do rodiny otčím, byl jsem nejstarším, protože sestra už byla pryč z domu. Nebylo to lehké. Musel jsem se starat o mladší rourozence, ale to nebylo to nejhorší. Nevlastní otec byl alkoholik a nejraději se vyžíval na mně. Bil mě za každou blbost, sprostě mi nadával, zavíral mě do studeného sklepa a dokonce mě chtěl i zabít. Bylo to hrozné. Také jsme se kvůli němu pořád stěhovali, takže jsem si těžce hledal kamarády a už v dětství jsem se cítil strašně sám.

* Nesnažil jste se z toho pekla nějak vymanit?

Nebyl jsem ten typ, i když mě otčím vyhazoval z domu, neměl jsem kam jít. Neměl jsem ani odvahy. To víte, když vám někdo neustále sráží sebevědomí, je těžké se nějak vzbouřit. Už tenkrát jsem měl deprese. V patnácti jsem si přál stát se opravářem zemědělských strojů, ale místo do učení mě naši poslali rovnou do práce. Dělal jsem v zemědělství, převážně v rostlinné výrobě.

* V roce 1984 jste se dostal do vězení, co jste provedl?

Dostal jsem tři měsíce za příživnictví. V jednu dobu jsem měl hodně „áček“. Neměl jsem to ve zvyku, že bych nešel do práce. Byl jsem svazák a také jsem byl u dobrovolných hasičů. A najednou jsem se dostal do takového divného rozpoložení. Ani nevím, jestli mi bylo tenkrát všechno jedno. Já jsem míval ty depresivní stavy už dříve, ale ne tak silné a tehdy jsem ani netušil, že to jsou deprese. Takže to tak dopadlo.

* Jak se odvíjel váš život dál?

Z vězení jsem se ještě nakrátko vrátil domů, ale nedalo se to vydržet. Tak jsem se konečně osamostatnil. Jsem z Kladenska, tak jsem se vydal do Prahy a našel si práci v motolské nemocnici, kde jsem

dělal sanitáře. Docela mě to bavilo, bydlel jsem na ubytovně a brzy jsem si našel i přítelkyni. Začali jsme bydlet spolu, ale už brzy jsem pochopil, že jsem spadl z bláta do louže. Z jednoho alkoholu jsem se dostal – a rovnou do druhého. Když byla družka opilá, připomínala mi otčíma, byla sprostá a agresivní stejně jako on. Raději jsem se vrátil zpět na ubytovnu.

* Po čase ale přišlo nějaké překvapení...?

Jo, jednou přišli policajti a řekli, že nám dítě. Tak jsem se stal otcem syna Pavla, o kterém jsem před tím neměl ani ponětí. S bývalou družkou jsme se pak sešli u soudu. Jí šlo hlavně o peníze, protože neměla v úmyslu se o syna dělit. Já jsem se s klukem snažil stýkat, chtěl jsem si ho brát na víkendy, ale když mu bylo kolem pěti let, řekla mu, že jsem umřel a já už jsem ho nikdy neviděl.

* Už mu musí být přes dvacet, nechtěl byste ho vidět?

Chtěl, ale protože nevidím, tak je to přání nereálné. Ale myslím na něj každou chvíli. Když slyším, jak se lidi baví o svých dětech, vlezle mi to vždycky do hlavy a pořád o něm přemýšlím. Mám o něj i strach, říkám si, jak asi dopadl, co z něj vyrostlo?. Jeho matka byla agresivní alkoholička, tak si často kladu otázku jestli neprožíval stejně blbý život jako já. Při takových myšlenkách člověka bolí u srdce a přijdou depky. Už jsem myslel i na to, že bych ho našel přes „Poštu pro tebe“, ale zatím jsem k tomu nenašel odvahy.

* Pak jste se přestěhoval do Ostravy a málem se tam z vás stal bezdomovec. Jak k tomu došlo?

Přestěhoval jsem se tam s další přítelkyní. Měla tam matku, takže jsme šli bydlet k ní. A přestože náš vztah trval už patnáct let, krátce po příchodu do Ostravy skončil. Opět mě tam dostihl alkohol. V tomto případě popíjela její matka a to bylo zase špatné. Na ulici jsem skončit nechtěl, tak jsem šel do Charity sv. Františka do Vítkovic. Přespával jsem na noclehárně a prodával časopis Nový prostor. Při té příležitosti jsem poznal úžasného člověka, profesora Vojtu Vlčka, který pořádá pravidelné výlety pro vozíčkáře z Hrabyně. Ten mě nasměroval do Koblava na Pětu

Nováka, který je ředitelem domova Nová šance.

Je to jediný domov, který přijímá lidi bez domova a po výkonu trestu, kteří nemají peníze a třeba ani doklady. Oni s těmi lidmi pracují

jsem dlouho bojoval. Přes devět měsíců jsem ležel ve vítkovické nemocnici a prodělal jsem i několik operací ve Zlíně. Při té poslední byla naděje, že mi zůstane alespoň třicet procent zraku. Jednou při vizitě mi ale doktor řekl, že už neuvídím. Byl jsem z toho špatný, bál jsem se jak budu žít, vždyť už tak byl můj život těžký. A sotva jsem se začal stavět na vlastní nohy, přišla taková rána. Když jsem se vrátil do Nové šance, ředitel Péťa Novák se mi hodně věnoval a snažil se mě utěšit, že vše bude dobré. Tenkrát jsem nevěřil.

* Jak jste se ocitl ve Vlastovičkách?

Ještě asi dva roky jsem byl v Nové šanci, ale pak přišlo nařízení, že zdravotně postižení a nevidomí tam nemohou být. Prý kvůli bezpečnosti. Tak mi našli Vlastovičky, ale bylo to pro mě nesmírně těžké. Říkal jsem si, že uteču, bylo mi po Koblavě strašně moc smutno a zpočátku jsem si nerozuměl ani s personálem Domu sv. Cyrila a Metoděje.

* To už je ale minulost, že?

Jo, po osmi měsících se to zlomilo, zvykl jsem si a začal se učit prostorovou orientaci, vařit, uklízet, prát, vysávat, začal jsem se seznamovat s počítačem, poslouchám zvukové knížky. Každý den mám něco. Baví mě to, zvlášť když udělám nějaký ten pokrok. Je to poprvé v životě, co mám skutečný domov, „svůj“ byt sám pro sebe a poprvé, co žiji jako spokojený člověk. Získal jsem ve Vlastovičkách

i sebevědomí. Navíc tady máme hodně možností společenského vyžití, rád jezdím na exkurze a výlety. Paní Hanička Haasová ze mě udělala mluvčího. Vždy, když někde jsme, tak jménem kolektivu za všechny poděkuji. A ani s těma mýma Koblavákama jsem neztratil kontakt. Teď v pátek přijeli na opekačku do Vlastoviček i s panem ředitelem. Bylo to skvělé a mám radost i z toho, že poznal Nové šance a Domu sv. Cyrila a Metoděje si mezi sebou dobře rozumí, že se skamarádili. V obou zařízeních jsou totiž lidé, kteří tak úžasně ovlivnili můj život, že jim budu vděčný do konce života. Mám je všechny opravdu rád.

* Děkujeme za rozhovor.

* Co se stalo?

Přestal jsem vidět. Řekli mi, že mám netypický šedo zelený zákal. Pravé oko odumřelo hned a o levé

Pavel Šefránek: „Důchodu se nebojím!“

Na tržních akcích poznal Pavel Šefránek i celebrity, například Přemka Podlahu.

Odchod do důchodu znamená zásadní přelom v životě člověka. Ne každý to nese s lehkým srdcem a muži většinou hůře než ženy. Teď čeká vykročení do nové životní etapy Pavla Šefránka, marketingového pracovníka Chráněných dílen sv. Josefa. V Charitě pracoval osm let, a jak dnes přiznává, počátku jej ani nenapadlo, že by to tady doklepal až do důchodu.

Jaké bude jeho loučení? „Určitě mi bude smutno, možná zamáčknu i nějakou tu slzu dojetí. Vždyť jsem tady prožil pětinu svého aktivního života. Rozhodně ale nechci sedět se založenýma rukama. Čeká mě práce na baráku, budu se konečně víc věnovat manželce, budu vařit, budu si čist, luštit křížovky, poslouchat hudbu, jezdit na kole a moje přítomnost doma určitě udělá dobře mému pejskovi Leoškovi,“ seznamuje nás se svými plány Pavel

Šefránek a dodává, že nejdříve zřejmě vymaluje celý dům. Stejně jako mnoha jiným zaměstnancům, také jemu otevřela opavská Charita své dveře ve chvíli, kdy na tom nebyl právě dobře. Obchodník tělem i duší prohrál v roce 1997 zápas s vodním živlem. Co mohlo, to uplavalo při povodních a Pavel Šefránek musel ukončit činnost do té doby prosperující firmy. Celý život pracoval v obchodních organizacích. Když od-

cházel z podniku Textil Ostrava, byl ve funkci náměstka. Znechutí-la jej divoká privatizace a raději si založil vlastní velkoobchod s prádlem. Všechno šlo dobře, než jeho úsilí pohřbila velká voda.

Není divu, že tu dobu by nejraději vymazal z paměti. „Přišel jsem tehdy o zboží, o peníze, o práci a hlavně o iluze. Ještě tři roky jsem živil a snažil se s firmou něco udělat, ale bylo to jen prodlužování agónie. Staral jsem se přitom o maminku na vozíčku a hledal si práci. V době, kdy už všude zavládl trend brát do práce jen mladé a krásné lidi, bylo takřka nemožné sehnat něco v oboru. Tak jsem pracoval na stavbách, jezdil s těžkými auty. Nebyl to žádný med. Často se tam našli lidé, kteří, když zjistili, že mezi ně přišel nějaký inženýr a dělá rukama, dali mi to lidově řečeno vyzrat,“ zavzpomínal Pavel Šefránek. O tom, že se trápí, věděl rodinný přítel kněz otec Martin. Trpělivě se poptával po nějaké práci, až jednoho dne přišel s novinou, že mu domluvil schůzku s tehdejší ředitelkou Charity Opava Annou Ekslerovou. „Seděli jsme spolu v ředitelně od tří hodin do večera a hovořili o tom, co budu dělat. Nejdříve jsem v Chráněných dílnách sv. Josefa pomáhal zpracovávat technologické postupy pro dílny a zabýval se administrativou. Nebudu ale zastírat, že jsem si po letech podnikání těžce zvykal na pevný pracovní řád, ačkoli ve své firmě

jsem dělal i o sobotách a nedělích. Když se vedení ujala Eva Žídková, převzal jsem po ní marketing.“ A to už se Pavel Šefránek dostal do svého živlu, této práci rozuměl a měl ji rád. „Mohl v ní využít všechny dosavadní zkušenosti a zvláště svého umění jednat s lidmi, což samozřejmě přinášelo své ovoce v podobě většího objemu zakázek, výjezdů na tržní akce a prodeje samotného. Pavel je jedním z tahounů dílny a férový člověk, který nám bude chybět,“ říká vedoucí dílen Eva Žídková.

Vzpomínat na něj budou také lidé z dílen, dělníci s nimiž rád hovořil a s nimiž vždy našel nějaké to společné téma. „Pan Šefránek je takový elegant, ale má přitom blízko k obyčejným lidem. I tomu poslednímu pracovníkovi umí dát najevo, že je důležitý a že ho zajímají jeho problémy, nikdy neodmítne pomoci,“ uvedla jedna z pracovníků keramické dílny.

A co na to on? „Vždy jsem rád pracoval s lidmi a tady k nim mám ještě nějak blíž. Já jsem nejprve tu práci v Charitě bral jako nutnost, ale už brzy jsem poznal, že mě naplňuje víc, než cokoli jiného dřive a pochopil jsem, že Charita je tím smyslem života, který jsem hledal. Byl jsem tady šťastný,“ říká na závěr Pavel Šefránek, který doufá, že vedle práce, kterou si dopředu naplánoval, bude mít v důchodu čas i na turistiku, nebo alespoň na vycházky s pejskem.

Přátelé píší: „Jsi skvělý kolega, kamarád a fajn chlap!“

Pavle, budu na tebe vzpomínat jen v tom nejlepším. Nevím, s kým teď budu probírat sportovní výsledky nebo se radit ohledně elektroniky. Přeji ti, aby ses měl v tom důchodu dobře a aby tě zdraví dlouho neopustilo. Snad si někdy vzpomeneš i ty na bývalé kolegyně z Charity.

Mirek P.

Pavle, jsi výborný kolega! Určitě budu ještě dlouho vzpomínat na naše společné výjezdy, kde jsme vedle dřiny zažili i legraci. Měj se v důchodu dobře a někdy se stav!

Tomáš R.

Užívejte si zahrady, psa, zvelebování domu a vzpomínejte na nás v dobrém. Přejeme Boží požehnání.

Kolektiv keramiky

Pavlíku, dělali jsme spolu osm let, bylo to vždy fajn a hodně přínosné jak po pracovní, tak po lidské stránce. Věřím, že na nás nikdy nezapomeš, protože my na tebe také ne.

Ilona

Do nového životního období přeji hodně elánu, klidu a pohody. Zabývej se už jen tím, co tě baví. Byl jsi pro mě vždy vzorem a léta, která jsme společně pracovali mě opravdu obohatila. Děkuji

Petr B.

Pavle, už ti mohu prozradit, že ses nám ženským líbil, vždy jsi byl dobře oblečený a upravený. Dokázal jsi pochválit i zkritizovat, ale vždy se nám pod tvým velením dobře dělalo!

Marcela S.

Ing. Pavel Šefránek je elegantní muž, kterého jsem potkal už při jeho nástupu do práce v chráněných dílnách. Svou práci zvládal vždy s přehledem a vysokou mírou profesionality, kterou, jak pevně doufám, předá svým nástupcům. Společně s kolegou Tomášem Rychlým tvořili výborný prodejní tým a společně dokázali zajistit velmi dobré prodejní výsledky. Pevně věřím, že v následující etapě svého života se bude dál věnovat svým snům a aktivitám, které mu dělají radost, a že na Chráněné dílny sv. Josefa nezapomene, a pokud mu to alespoň trochu rodina a čas umožní, že se přijde za námi podívat. Děkuji za pohodovou spolupráci a za rozhovory, které jsme spolu vedli

Tomáš S.

Hodně štěstí, zdraví a pohody v novém životě přeji všichni, kteří se zde již nevešli.

Tak blahopřeji k dožití důchodového věku, lidsky závidím. Děkuji, že jsem tě na cestě životem potkala. Přátelství nekončí, bude jen trochu jiné...

Eva Ž.

••• Inzerce Charity

Zaznamenali jsme

• Velká zakázka

V šici dílně Chráněných dílen sv. Josefa leží v současné době stohy triček v zářivých barvách – červené, malinové, bílé, béžové, černé a ve dvou odstínech modré. Pracovníci totiž právě finišují s velkou zakázkou pro opavský Magistrát. Na 1.460 propagačních triček vyšívají loga a s prací musí být hotovi do konce června.

• Stěhování sekce

Sekce služeb seniorů a zdravotnických zařízení se v červnu přestěhuje. Nebude to však daleko, změní se jen číslo popisné. Nová adresa je Kylešovská 4 – 6. Jak uvedla manažerka sekce Petra Thiemlová, momentálně se natírají okna, připravuje se přeložení telefonních linek a zapojení internetu. „Stěhování vypukne asi 15. června. V tu dobu omezíme provoz na pečovatelské a ošetrovatelské službě a doufáme, že to zvládneme během dvou, tří dnů.“ Petra Thiemlová pochválila příjemné slunné prostory a vyzdvihla bezbariérový přístup. Do nového sídla se přestěhuje také masérna Wellness centra, a protože je k dispozici krásná velká koupelna, bude možno rozšířit nabídku o vodoléčbu.

Kdo daruje starší rozkládací křeslo (lůžko)? Sháníme pro naši klientku. Prosím, ozvěte se na telefon: 734 453 364, p. Haasová, DCM Vlašovičky

••• Listárna Domovníka

Dobrý den,

Neškola jsem objevila před rokem. Naprosto mě nadchly pravidelné prázdninové výlety do okolí Opavska. Obzvláště mě potěšilo, že výletnické poznávání bylo za přírodou a zvířátky a nebylo orientováno na pobyt ve městě a dětské průlečky, kterých je všude dost. S sebou jsem vždy vzala nějakou kamarádku, a hodně z nich teď se mnou dochází do Neškoly na angličtinu nebo rehabilitační cvičení a

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v prosinci

Hodně štěstí, hodně zdraví, pohodičku, dlouhé mládí. Nechť provází Vás samá radost, naděje a žádná starost. Blahopřání zasíláme našim zaměstnancům, kteří v červnu oslaví své narozeniny. Jsou to: **Lenka BARTESKOVÁ, Svatava BLÁHOVÁ, Milan ENGSTLER, Hana HAASOVÁ, Jan HANUŠ, Petra HRBÁČOVÁ, Jana CHOVANCOVÁ, Petra JOCHIMOVÁ, Ivana KVIŤOVÁ, Lucie LAIFERTO-VÁ, Silvie LARISCHOVÁ, Yvona MLADÁ, David NEORAL, Eva PISKÁČKOVÁ, Pavla ŠŮSTKOVÁ, Lucie VEHOVSKÁ, Markéta VIDLIČKOVÁ a Pavel VILÁŠEK.** Všem přejeme vše nejlepší.

* Od noci až do svítání skládali jsme blahopřání. Hodně vína, slivovice, ostatního ještě více. Zdraví nechť máte čilé, tvařte se vždy na svět mile. To přeje svatojosefská rodina, která na vás nezapomíná. Oslavencům **Silvii LARISCHOVÉ, Evě PISKÁČKOVÉ a Davidu NEORALOVÍ** přejí

zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Z narození miminka má největší radost maminka. Tentokrát ji má naše Pavlínka! Dne 10. května se naši kolegyně **Payle ŠŮSTKOVÉ** narodila krásná holčička **SONIČKA**, která vážila 3650 g a měřila 48 cm. Oběma přejeme hodně štěstí, zdraví a ať se mají vždy rádi!

Kolektiv Chráněné dílny Vlašovičky

* Vážený pane řediteli, všichni by vám popřáli, ať se vám daří, ať máte hodně štěstí, ať po celý život máte, smutek ať jde vždycky z cesty a ať se v práci usmíváte. Ve středu 13. června oslaví narozeniny ředitel Charity Opava **Jan HANUŠ**. Stálou Boží ochranu přejí

Charitáci

**POMOZTE NÁM V OPAVĚ
POMÁHAT!**
ODEŠLETE SMS NA 87 777 VE TVARU
DMS ROK CHARITA OPAVA

••• Info servis

Informujeme

• Sběrka šatstva v červnu

Naděje – středisko krizové pomoci Charity Opava pořádá další sbírku šatstva. Sbírá se veškeré dámské, pánské a dětské oblečení, letní i zimní, nepoškozené kožené věci jako bundy, kabelky, peněženky, pásky, nepoškozené záclony, larisy, vlněné deky, knihy, nepoškozené spací pytle, boty, příkrývky a péřové polštáře. Přijímají se rovněž plyšové hračky a knihy. Věci nesmí být špinavé, zatuchlé a mokré! Vedoucí Naděje Magdaléna Kutálková připomíná, aby lidé nebalili věci do krabic, které pro přepravu ve vagonech nejsou vhodné. Vše proto balte do pytlů a tašek. Sběrka se uskuteční v pondělí **18. 6.** od 8 do 17 hodin a v úterý **19. 6. 2012** od 8 hodin do naplnění vagonů, maximálně však do 17 hodin. Vagóny budou, jako vždy, přistaveny na nákladním nádraží ČD ve stanici Opava – Východ. Ke sbírce bude připojena možnost přispět finančně na přepravu. Zůstatek poslouží potřebným. Připomeňme, že poslední sbírka proběhla v březnu. Do Broumova byly vypraveny tři vagony a vybralo se 20.516 korun.

Slovo spirituála

Měsíc červen je jakýmsi prázdninovým „adventem“. Čekáním, než někde vyrazíme s rodinou, čekáním, než si odpočineme v zátíší uzdravující přírody. Měsíc červen patří dětem. Více prožíváme Den dětí, více jezdíme po nejrušnějších školních vystoupeních. Mnozí rodiče se už dnes těší na nádherné špičaté jedničky, jiní tuší nehezky zahnuté tvary všech ostatních známek černě vepsaných do rádků bílého listu s názvem „Vysvědčení“. Ale přiznejme si - nehledám dovolenou jenom proto, že chci jenom tak být? Že se chci jenom tak a z malých věcí těšit? Že se jako dítě zadívám do dálky na moře a prožívám cosi tajemného, posvátného a uzdravujícího? Myšlenka maličkých je jedním ze základních slovních osnov Pána Ježíše. Možná právě v takové malé duši se rodí moudro velkých.

P. Josef MOTYKA

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!